

Juli 2011

Voor wie?
SVJ is opgericht voor de belangen van mensen, die tijdens de Japanse bezetting in concentratiekampen hebben gezeten en hun overleden familieleden

Wat is het doel?
SVJ maakt werk van een rechtvaardige compensatie

Werf meer contribuanten; spek onze oorlogskas; verspreid onze boodschap; en..... Blijf volhouden!!

Redactie en Productie
Greta Mosselman

Opmaak
Anneke de Bruin

Druk
Drukkerij Terts
Amsterdam

Geachte donateurs en sympathisanten van het Indisch Platform en de aangesloten organisaties

Inleiding

Dit is een opiniërend verslag van een lid van de overlegdelegatie van het IP, waarin persoonlijke ervaringen en observaties worden beschreven. Dit alles op persoonlijke titel.

Eind vorig jaar hebben wij een overzicht gepubliceerd over de gang van zaken in het overleg met de politiek. Het bestreek de periode vanaf Het Gebaar rond 2001 tot en met de aanbidding van de petitie van het Indisch Platform op 30 november 2010.

Het is thans tijd om u te informeren over de periode vanaf 30 november 2010 tot op heden, het begin van het zogenaamde zomerreces van de Tweede Kamer.

Wij kunnen u melden dat er de laatste weken in politiek Den Haag veel gesproken is over de Indische Kwestie. Wij zijn nog nooit zo ver geweest, maar wij zijn er nog lang niet.

Laat u helpen

Veel van u werken niet met een computer via het internet en zijn alleen op de post aangewezen. Wij respecteren dat uiteraard en sturen daarom periodiek ook een schriftelijk bericht, hoewel dat een dure methode is in vergelijking met het internet, dat bijna gratis is.

Het hiervoor genoemde verslag is overigens ook te lezen op de websites van het Indisch Platform en de Stichting Vervolgingslachtoffers Jappenkamp. In de bibliotheek kan men u hier zeker mee van dienst zijn. Of wellicht wil een kind of kleinkind of een ander familielid of relatie u hier heel graag mee helpen.

Het IP, SVJ en JES

Zoals wij eerder publiceerden werkt de Stichting Vervolgingslachtoffers Jappenkamp (SVJ) zeer nauw samen met ander organisaties binnen het Indisch Platform (IP). De vicevoorzitter van SVJ, Jan de Jong, maakt binnen het IP deel uit van het Algemeen bestuur, het Dagelijks bestuur en maakt tevens deel uit van de delegatie, die het overleg voert met de politiek in Den Haag.

Het is goed te weten dat de Stichting Japanse Ereschulden (JES) eveneens een zeer prominente rol speelt in het overleg. Het is interessant om ook de website van JES eens te raadplegen. En ook hun Nieuwsbrief, die per kwartaal verschijnt, is zeer informatief en duidelijk. Het is een professionele organisatie met een stevige oorlogskas, die het bijvoorbeeld mogelijk maakte om een indrukwekkende reizende tentoonstelling te laten produceren, die thans door Nederland reist onder de naam 'Na 65 jaar nog altijd kinderen van de rekening'. Velen, zoals ook uw vicevoorzitter, zijn lid van beide Stichtingen.

Was het nu Njet Bussemaker of toch nog Jes Bussemaker ?

Laten wij beginnen met nog eens wat nieuwe inzichten met u te delen over het allerlaatste gesprek met de Staatssecretaris van VWS, Jet Bussemaker op 28 oktober 2009.

Wij hebben de stellige indruk, dat zij gedurende dat gesprek langzamerhand tot de verbijsterende conclusie aan het komen was, dat zij jarenlang door haar ambtenaren onvolledig en incorrect was voorgelicht over de betekenis van Het Gebaar.

Als onze veronderstelling juist is, betekent dit, dat zij al die jaren het Parlement onvolledig en/of vals heeft voorgelicht. En volgens ingewijden is dat een politieke doodzonde.

Wij hebben alleen haar officiële verslag van dit gesprek aan de Tweede Kamer ontvangen. Maar waarschijnlijk is er ook nog een vertrouwelijke brief aan de Minister van VWS, Ab Klink, gestuurd. Maar deze brief heeft geen officiële status en dus blijft de ware uitkomst van dit cruciale gesprek tussen Jet Bussemaker en de delegatie van het Indisch Platform voor ons een mysterie.

Het enige wat zij openlijk in dat gesprek toe heeft gezegd is, dat zij contact zou opnemen met haar collega's van Buitenlandse Zaken, Defensie en Financiën. De Indische Kwestie was haar departement kennelijk boven het hoofd gegroeid. Zij zei toen ook, eens goed na te gaan denken over de hele materie en daar later op terug te zullen komen.

Wij weten in ieder geval zeker, dat de meest verantwoordelijke ambtenaar in deze kwestie vrij plotseling daarna het departement heeft verlaten.

Kennismaking met Mark Rutte en Marlies Veldhuijzen van Zanten, de nieuwe staatssecretaris van VWS

Na de Kabinetscrisis was het wachten op de nieuwe regering en op de nieuwe leden van de Tweede Kamer. Op 14 oktober 2010 trad de nieuwe Staatssecretaris met de portefeuille Oorlogsgetroffenen in functie.

Reeds in december 2010 verzochten wij een kennismakingsgesprek met de nieuwe Staatssecretaris van VWS, mw.drs.M.L.L.E. Veldhuijzen van Zanten-Hyllner. Doodse stilte! Ook op de diverse daaropvolgende verzoeken volgde een.... doodse stilte. Maar er kwam weer hoop op herstel van de contacten, toen op 30 maart de delegatie van het IP op het Torentje werd ontvangen door Minister President Mark Rutte. Ook de nieuwe Staatssecretaris van VWS, Marlies Veldhuijzen van Zanten, was bij dat gesprek aanwezig. Zij had zich goed voorbereid, want ze had – heel slim – de datum voor een gesprek met het

IP al in de tas. Ze was ons dus net een slag vóór bij onze klacht over het lange uitstel van een eerste afspraak. Tot op dat moment kon de delegatie in de wachtkamer staan. Kennelijk, gedurende 5 maanden de laagste prioriteit!

Overigens was het een uiterst prettige en ontspannen kennismaking met onze Minister President en onze nieuwe gesprekspartner voor VWS. Premier Rutte benadrukte nog eens het belang van het IP, waarvoor de deur te allen tijde open zal blijven staan. Wij waren weer vol goede moed. Wij konden dus nu kennelijk ook rekenen op de morele steun van de Minister President.

De staatssecretaris wijst het IP keihard de deur

Het was dan ook verrassend en zelfs ontluisterend hoe de Staatssecretaris en haar ambtenaren op 14 april de delegatie benaderde. Ook van de zijde van de delegatie werd toen nog eens kritiek geleverd over de wijze waarop VWS de afgelopen jaren zowel SVJ als het IP hadden behandeld. Het werd een emotionele bijeenkomst, waarbij de Staatssecretaris zelfs ter plekke haar excuses aanbood voor het gedrag van haar ambtenaren in het verleden. Een beetje vreemd in dit voltallig gezelschap. Zoiets doe je als leider gewoonweg niet. Je bespreekt dit eerst normaal in eigen kring en komt dan eventueel later terug met een verklaring. (Wij veronderstellen, dat haar directeur-generaal haar achteraf ter verantwoording heeft geroepen met een advies in de trant van: 'Dat moet u ons geen tweede keer lappen, mevrouw de Staatssecretaris!').

Inhoudelijk werd er nauwelijks over de Indische Kwestie gesproken. Dit beloofde niet veel goeds. Zij stelde een afkoelingsperiode voor en om op een later tijdstip weer bij elkaar te komen.

De staatssecretaris beledigt opnieuw de indische gemeenschap

Maar de situatie verscherpte zich in het daarop volgende gesprek op 28 april met de Staatssecretaris en haar ambtenaren. Zij stelde heel bot, dat de zaak te ingewikkeld en te emotioneel was en dat zij hier niet verder mee wilde gaan. (Overigens wel hele bizarre redenen om een belangrijk overleg af te breken). Zij overhandigde daarbij de voorzitter Herman Bussemaker een kant en klare brief, die er op neer kwam, dat zij niet verder wilde meewerken aan de oplossing van de Indische kwestie. Zij schoffeerde hiermede de gehele Indische Gemeenschap. Onbegrijpelijk in het perspectief van het veelbelovende gesprek met Premier Rutte. En ook als men mag veronderstellen, dat zij op de hoogte is van de positieve en actieve houding van de Tweede Kamerleden in de commissie VWS ten opzichte van de Indische Kwestie. Ook zij weet heel goed, dat daar uiteindelijk de politieke macht ligt. Wij vroegen haar dan ook: 'Waarom handelt u zo, wat hebben wij in hemelsnaam misdaan???' En dachten daarbij: 'Hoe kunt u zich al zo snel laten misleiden door uw omgeving?' 'Weet u eigenlijk wel waarover het gaat?' 'En realiseert u zich wel wat u de Indische Gemeenschap aandoet?'. Onze voorzitter heeft deze onaangename gang van zaken terstond schriftelijk gemeld aan de Premier, die zich tot nu toe heel wijs buiten het conflict tussen VWS en het IP houdt.

Overigens deed deze ervaring ons denken aan een soortgelijke situatie in juni 2009, toen de Tweede Kamer haar voorgangster Staatssecretaris Jet Bussemaker ook opdracht moest geven om toch maar weer met het IP rond de tafel te gaan zitten. Iets dat zij daarvoor weigerde, omdat het ook volgens haar verder toch geen enkele zin meer zou hebben.

Wat heeft Jet Bussemaker overgedragen?

Wat zou er in hemelsnaam allemaal gebeurd kunnen zijn, waaruit het vreemde gedrag van Marlies Veldhuijzen van Zanten zou kunnen worden verklaard?

Op de eerste plaats heeft er kennelijk geen overdracht plaats gevonden van de Indische Kwestie door mevrouw Jet Bussemaker aan mevrouw Marlies Veldhuijzen van Zanten.

Het zou Jet Bussemaker gesierd hebben als zij de moeite en de moed zou hebben getoond om onze zaak op een degelijke wijze op papier te zetten en haar opvolgster eerlijk en uitvoerig te informeren, ook al was dat in een demissionaire periode. Zij heeft via haar vader en grootvader een zeer sterke binding met 'Indië', wat mede blijkt uit de voortreffelijke toespraken die zij bij verschillende gelegenheden heeft gehouden.

Het lijkt dan ook een beetje hypocriet als zij in haar boekje 'Dochter van een kampkind' schrijft: 'Door de val van het kabinet heb ik mijn beloften aan het Indisch Platform niet zelf kunnen inlossen' (p.120). Onze vraag is dan: 'Welke beloften?' en: 'Hoezo, niet zelf kunnen oplossen?'.
Wij hebben de indruk dat de nieuwe Staatssecretaris Veldhuijzen van Zanten, nauwelijks of zelfs niet, behoorlijk op de hoogte is gesteld van onze zaak. Zij is waarschijnlijk ook tot de conclusie gekomen dat het veel te veel tijd, energie en moeite gaat kosten om zich in onze complexe zaak te verdiepen. Zij heeft natuurlijk al een aantal andere 'hoofdlijn dossiers'.

En wij hebben de stellige indruk, dat haar ambtenaren haar ook zeker niet zullen stimuleren om de Indische Kwestie op te pakken. Integendeel. Het adagio luidt in die kringen kennelijk: 'Nokken met die zaak, koste wat het kost!' 'AFBLIJVEN, AFHOUDEN, BEGRAVEN, ONTKENNEN, UITSTELLEN, NEGEREN, DESNOODS LIEGEN. POLITIEK DYNAMIET! EN LET MAAR OP, HET PROBLEEM STERFT VANZELF UIT !'. (In dat geval hebben ze de ware Indische Gemeenschap nog niet goed leren kennen!)

En steeds weer hoorden wij als delegatie de minister en haar ambtenaren de al lang versleten grammofoonplaat afdraaien met de mantra: 'Het Gebaar is een finale kwijting geweest'. Dit noemen wij de GROTE LEUGEN VAN DEN HAAG. En daar waar de leugen misschien niet bewust is verspreid, kan men spreken van het GROTE MISVERSTAND VAN DEN HAAG. Onze opgave is om deze leugen/dit misverstand de wereld uit te helpen, in ieder geval uit politiek Den Haag. Anders ziet de toekomst er voor Nederland somber uit.

Kennismaking met de nieuwe kamerleden van de commissie VWS

Na de sympathieke kennismaking met de nieuwe Leden van de Kamercommissie VWS onder de bezielende begeleiding van de voorzitter van de Tweede Kamer, mevrouw Gerdi Verbeet, en de

voorzitter van de commissie VWS, mevrouw Pauline Smeets, hebben wij afspraken gemaakt met de vertegenwoordigers van alle politieke partijen. Een mooiere en meer respectvolle introductie kan men zich nauwelijks voorstellen. Ook deze individuele gesprekken hebben wij weer ervaren als heel positief. Het spreekt vanzelf dat men in dit stadium geen enkele toezegging kan verwachten, wat later valse hoop zou kunnen betekenen. Men kan in dit stadium ook nog moeilijk de consequenties inschatten van oordelen of besluiten. Maar alle betrokken Kamerleden hebben in ieder geval ruim de tijd en moeite genomen om serieus te luisteren naar ons verhaal over de Indische Kwestie, vragen te stellen en begrip te tonen voor onze acties. Met ongeloof en ergernis over de gang van zaken, maar ook met respect voor ons en onze zaak heeft men ons aangehoord. Meestal waren zij ook degelijk voorgelicht door hun voorgangers in de commissie van vóór de val van het vorige Kabinet. In ieder geval staan wij nu stevig op de agenda van de Tweede Kamer. Wij hebben veel respect gekregen voor de serieuze wijze waarop deze volksvertegenwoordigers hun zware taak uitoefenen. Mag ook wel eens gezegd worden. Het spreekt vanzelf dat wij de Tweede Kamer voortdurend op de hoogte hebben gehouden van de vreemde gedragingen van de nieuwe Staatssecretaris. En mede doordat wij de zaak onder druk hebben gehouden, zijn er toen twee zeer belangrijke afspraken gemaakt tussen de commissie VWS en het IP.

De hoorzitting

Allereerst een Hoorzitting van het Indisch Platform met de Commissie VWS op dinsdag 7 juni 2011 om 16.00 uur. Hierbij 'wordt het IP gehoord'. Kamerleden stellen vragen en de delegatieleden kunnen in de antwoorden hun standpunten uitvoerig toelichten. De bijeenkomst is openbaar, dus er is een publieke tribune. In de Hoorzitting van 7 juni heeft de delegatie ruimschoots de gelegenheid gehad om de opvattingen van het Indisch Platform te formuleren. Ook de dubieuze beslissingen van de respectievelijke Staatssecretarissen Clemence Ross-van Dorp en Jet Bussemaker werden aan de kaak gesteld. Want toen zijn de misverstanden cq. leugens de wereld in gekomen. Het is interessant te constateren, dat deze bewindslieden steeds door dezelfde juridische ambtenaar werden geadviseerd, die eind vorig jaar plotseling het toneel moest verlaten. DE GROTE LEUGEN VAN DEN HAAG komt voor de IP-delegatie reeds heel duidelijk naar boven in het gesprek met een delegatie van het demissionaire kabinet Balkenende op 12 januari 2007, zoals beschreven in ons vorige verslag.

Op 6 juni stuurt de Staatssecretaris – één dag voor de Hoorzitting – een brief aan onze voorzitter met kopie aan de Tweede Kamer, waarin zij het standpunt van het Indisch Platform zonder meer afwijst, die stelt dat Het Gebaar zuiver bestemd was als een compensatie voor de kille en koele ontvangst en dat de compensatie voor verlies van Backpay en Oorlogsschade daar niets mee te maken hebben. Maar zij maakt daarbij in al haar onervarenheid en/of onbenulligheid de kapitale fout om zich te baseren op vorige uitspraken van bewindslieden, die allemaal door dezelfde – door ons fel bestreden – 'vergiftigde' ambtenaren

werden voorgelicht. Tonend dat zij er niets van begrijpt. Niet de moeite en het respect opbrengend om zelfstandig eens diepgaand en serieus, in de materie te duiken. Zij maakt zich er weer vanaf met een 'Jantje van Leiden'. Kwalijke onzorgvuldigheid! Langzamerhand een kenmerk van deze Staatssecretaris. Onze voorzitter, Herman Bussemaker, antwoordt haar met een vlijmscherpe analyse van de werkelijke feiten en toont overtuigend haar ongelijk aan. Overigens was de belangstelling behoorlijk op de Hoorzitting. Maar dit was pas het begin.

Algemeen overleg

Vervolgens een Algemeen Overleg Commissie VWS op 28 juni om 16.00 uur. Hierbij vergadert de Commissie onderling en kan daar eventueel andere personen bij uitnodigen. In dit geval werd de Staatssecretaris VWS uitgenodigd, die – gesecondeerd door haar ambtenaren – een aantal vragen moest beantwoorden. De bijeenkomst is openbaar, ook de IP delegatie zit op de tribune, puur als waarnemer.

Op het Algemeen Overleg van 28 juni was de belangstelling zelfs zo groot, dat voor de ongeveer 150 vertegenwoordigers uit de Indische Gemeenschap een aparte zaal moest worden toegevoegd. Tevoren hadden wij een gezamenlijke bijeenkomst op de terrassen van Café Luden op Het Plein, ons informele hoofdkwartier op 100 meter van de Tweede Kamer. Het is pikant te vermelden, dat de Staatssecretaris dit Algemeen Overleg tot na de vakantieperiode had willen uitstellen. Zeker om zich (eindelijk) eens goed voor te bereiden?? Maar de Kamerleden dwongen haar om toch maar nu, op korte termijn, verantwoording te komen afleggen bij de Commissie VWS. Dit werd een verschrikkelijke vertoning. Haar dubbelzinnige gedrag, zowel naar inhoud van wat ze zei, als de neerbuigende manier waarop ze zich meende te moeten wenden tot de Indische Gemeenschap op de publieke tribune, was zo frustrerend en kwetsend voor de publieke tribune, dat enkele personen zich niet meer langer konden beheersen en letterlijk 'in opstand' kwamen. Dit ging gepaard met dramatische uitingen van woede en wanhoop. Gelukkig werd de situatie gestabiliseerd, nadat de betreffende personen was verzocht om zich aan de spelregels van de Kamer te houden. Enkele personen verlieten de zaal en de voorzitter, Pauline Smeets, wist op een waardige en sportieve manier de orde weer te herstellen en de vergadering voort te zetten.

Motie Pia Dijkstra

Eén van de resultaten van dit Algemeen Overleg was de formulering van een Motie door Kamerlid Pia Dijkstra van D'66. Deze komt er op neer, dat de Regering wordt verzocht om een 'Commissie van Wijze Personen' aan te wijzen om tot een klip en klare beslissing te komen over de betekenis van Het Gebaar.

Het optreden van de staatssecretaris

Zonder in detail te treden over deze bijeenkomst, is het van belang een kritische beschouwing te geven over het gedrag van

de Staatssecretaris. Want dat is wat achteraf het sterkst bleef hangen.

Wij willen best aannemen dat zij het allemaal heel goed heeft bedoeld, maar in communicatie is het niet de bedoeling die telt, maar de wijze waarop het overkomt bij de ontvangers van de boodschap.

Wij hoorden meerdere malen op de publieke tribune mompelen: 'Het lijkt wel of zij haar bejaarde patiënten toespreekt in een huis voor Ouderen van Dagen!'

Zij maakte op ons een wat gespleten indruk. Enerzijds lijkt ze een zachte persoonlijkheid, wat voor haar in haar vorige baan als huisarts in een bejaardenhuis heel functioneel kan zijn. Maar ze realiseert zich kennelijk niet, dat dergelijk gedrag in de harde wereld van de landelijke politiek haar van weinig nut zal zijn. Zij is zacht, maar wil dat niet en wil hard zijn, maar kan dat niet. Zij speelde de rol van de troostende moeder en tegelijkertijd die van de keiharde 'politieke tante'.

En dat komt zeer ongeloofwaardig over. Onze mensen uit de Indische Gemeenschap, die op het scherp van hun emoties daar zitten te kijken en te luisteren zijn daar zeer gevoelig voor, die hebben dat feilloos in de gaten. Dus komt deze neerbuigende vernedering extra keihard aan!

Zij toont zich een zwak bewindspersoon, die niet op eigen kracht op wil/kan komen voor de Indische Zaak, die niet opgewassen schijnt tegen de 'power' van haar collega's in het Kabinet, noch tegen haar sluwe ambtenaren bij VWS. En zij geeft de indruk dit door (schijnbaar) stevig optreden te willen compenseren of verhullen, bijvoorbeeld met het meervoudig gebruik van de uitdrukking 'glashard'.

Marlies maakt weer een slippertje

Zo maakte zij ook een 'Vluggertje' door ter plekke gauw even, zogenaamd namens de regering, haar excuses aan te bieden. Een ondoordachte en zeer schandelijke daad!

Zij citeerde gemakshalve uit een brief, die warempel helemaal niets met de algemene excuses had te maken. Deze brief ging over het zogenaamde 'Vermogensbeheer'. Slordig, Marlies!

Zo ga je niet om met zeer gevoelige en waardige zaken als, door het IP gewenste, formeel excuus namens de opeenvolgende regeringen sinds 1945.

Zoiets wordt terdege in de politieke arena en achter de schermen voorbereid en vervolgens op een plechtig moment, bijvoorbeeld op 15 augustus, en op een plechtige wijze, namens het voltallige Kabinet, door de Minister President publiekelijk aan de Indische Gemeenschap bekend gemaakt. Er wordt ook in alle media bijzondere aandacht aan besteed, zodat de kans groot is, dat alle betrokkenen er kennis van kunnen nemen.

Het 'vluggertje' van onze Staatssecretaris werd zodoende een stevig 'slippertje' van Marlies Veldhuijzen van Zanten.

De staatssecretaris wil absoluut geen onderzoek naar de feiten

Verder werd het steeds duidelijker, dat de Staatssecretaris volhardde in haar bewering, dat de bespreking van de NIOD rapporten geen enkele zin heeft. Zij weigert 'glashard' en 'glashelder' om simpelweg de blote feiten te onderzoeken. Het is een bekend communicatie principe, dat je in de

besluitvorming 3 fasen moet doorlopen om tot een goede beslissing te komen. Op de eerste plaats de Beeldvorming: neem zo objectief mogelijk kennis van de feiten en zorg er voor dat alle betrokkenen over dezelfde informatie beschikken. Pas in de Tweede fase is er sprake van Oordeelsvorming en worden de wederzijdse oordelen gehoord en beoordeeld. Men weegt argumenten tegen elkaar af. En pas als deze 2 fasen correct zijn doorlopen kan sprake zijn van een verantwoorde Besluitvorming. Ook in de discussie over de Indische Kwestie is overduidelijk, dat er geen fatsoenlijke besluitvorming tot stand kan komen, omdat er nauwelijks of niet aandacht is besteed aan de beeld- en oordeelsvorming.

En daar dringt het IP al jaren met klem op aan.

De Staatssecretaris weigert simpelweg om aan beeld-en oordeelsvorming te doen en draait alleen maar de mantra af, die haar door haar ambtenaren is voorgedrukt.

Een behoorlijk overdrachtsdossier over onze zaak lijkt ze niet van haar voorgangster te hebben ontvangen en een objectieve voorlichting mag ze ook niet van haar ambtenaren verwachten, die vergiftigd blijken te zijn door de GROTE HAAGSE LEUGEN. Zij baseert zich steeds op de foute en/of onvolledige informatie uit het verleden.

Het parlement al jarenlang vals voor- gelicht?

Als Minister president Balkenende op 12 januari 2002 verklaart: 'Wij hebben kennis genomen van de inhoud van de NIOD rapporten en zijn op basis hiervan tot de conclusie gekomen, dat er geen reden is om het Kabinetsbeleid inzake de Indische Kwestie te wijzigen'.

Dan kan men zich afvragen: wie heeft de rapporten gelezen, met wie is dit besproken en waarom niet in de Tweede Kamer, zoals toegezegd, noch met het Indisch Platform???

5 miljoen gulden werden uitgetrokken voor deze rapporten. Er is nog nooit een minuut inhoudelijk met ons over gesproken. Dit mag op zijn minst als 'verdacht' worden bestempeld.

Het zou een 'parlementair onderzoek' of zelfs het zwaarder middel van een 'parlementaire enquête' waard zijn om achter de ware feiten te komen.

Wat was de betekenis van 'Het Gebaar' en wie heeft daar later een andere betekenis aan gegeven? Wie gaf ambtenaren de opdracht om een zeer brede uitleg te geven aan de overeenkomst van Het Gebaar? Of – wat nog veel erger zou zijn – welke ambtenaren hebben dit wellicht op eigen initiatief gedaan? Een zwaar middel zou op zijn plaats zijn, omdat wellicht naar voren zou kunnen komen, dat de respectievelijke Kabinetten en Parlementen vals en/of onvolledig zijn voorgelicht!

Het zou eveneens op zijn plaats zijn, omdat hierdoor de basale rechten van een grote groep Nederlandse staatsburgers op een onrechtvaardige en discriminerende manier verkwanseld dreigen te worden.

Het kan zo simpel zijn

En met een beetje mensenkennis kun je er toch heel snel achter komen, dat onze voorzitter van het IP, Herman Bussemaker, een uiterst redelijk en wijs persoon is, die alle besprekingen rond Het Gebaar persoonlijk en zeer bewust heeft meegemaakt. En zeker

niet te vergeten – is gepromoveerd op de geschiedenis van Indië van het laatste millennium.

Wat is er nou simpeler om met onze Herman aan tafel te gaan zitten en eens rustig uit te zoeken, wat er nu eigenlijk wel aan de hand is met die zogenaamde Indische Kwestie.

Als je een beetje gevoelig bent voor signalen uit de samenleving, moet je wel tot de conclusies komen, dat Het Indisch Verdriet* heel hoog zit en nooit zo maar weg zal ebben.

*(De titel van het boek dat Herman Bussemaker schrijft en dat volgend jaar zal verschijnen).

Bang voor wat?

Wat zit er achter het schijnargument, dat men beter geen onderzoek kan doen, omdat dan maar valse verwachtingen worden gewekt?

Denkt men het gelijk aan zijn zijde te hebben dan behoeft men hier niet voor te vrezen, want dan vallen de ‘valse verwachtingen’ vanzelf in duigen.

Het is te vergelijken met de situatie, waarbij na een aardbeving, waar vele mensen waarschijnlijk nog onder het puin liggen, wordt besloten om maar niets te doen. Want dan zouden de valse verwachtingen van sommige mensen wel eens niet gerealiseerd kunnen worden.

Eerder blijkt uit deze houding, dat men zeer bevreesd is voor de uitkomst uit een dergelijk objectief onderzoek. En, o, zo bang is, dat deze uitkomst conform de overtuiging van het Indisch Platform zal zijn. Het Recht zou dan zegevieren. Nou wat wil je nog meer in een Land dat prat gaat op haar hoge idealen en dat zich graag ziet als het wereldcentrum van Recht en Rechtvaardigheid.

Trouwens wie durft de Indische Gemeenschap het recht te ontzeggen om nog verwachtingen te hebben op een goede afloop? Je kunt het ook moedige hoop noemen.

En terechte hoop, omdat wij zeker weten dat wij gelijk hebben. En het IP zal net zo lang doorgaan tot wij gelijk krijgen. Desnoods tot het bittere einde en tot en met de derde generatie en daarna.

Het kan nog veel erger

Wij hebben trouwens nog een andere verrassende vraag. Stel, dat uit onderzoek zou blijken, dat juridisch gezien de overeenkomst van Het Gebaar inderdaad bedoeld was als volledige compensatie voor de Backpay en de Oorlogsschade.

Zou dan deze beslissing als zodanig niet met alle kracht moeten worden aangevallen als een voorbeeld van ‘onbehoorlijk bestuur’? Zo ga je toch niet om met de basisrechten van je burgers, die allen ook nog eens Oorlogsgetroffenen zijn.

Het Gebaar kwam voort uit een groot (SOTO) onderzoek naar de sociaalpsychologische nood van de – uit gevangenschap teruggekeerde – oorlogsslachtoffers. Dit waren de Joodse slachtoffers, de Sinti en Roma in Nederland en de oorlogsgetroffenen uit het voormalig Nederlands Indië.

Aleen voor de laatste categorie zou de compensatie voor de ‘kille en koele ontvangst’ tevens gelden als een compensatie voor verlies van salaris, pensioen en geleden schade???????????

Tweede kamer op oorlogssterkte

Tenslotte nog wat opmerkingen over de zitting van de volledige Tweede Kamer op 30 juni.

Het begon weer met een dramatisch gebaar naar de Indische Gemeenschap, waarbij de Staatssecretaris zich – volledig in strijd met de spelregels – direct tot de aanwezigen op de publieke tribune wendde. Wederom wellicht goed bedoeld, maar wederom door de toegesprokenen ervaren als neerbuigend en beledigend. Zeer pijnlijk Marlies! Helaas alweer.

Wij zijn er van overtuigd, dat wanneer alle leden werkelijk individueel en zelfstandig hadden mogen stemmen, de motie van Pia Dijkstra met overweldigende meerderheid zou zijn aangenomen. Het kwam nu uit op : 75 TEGEN van de Coalitie en 73 VOOR van de Oppositie.

De vraag is natuurlijk, waar kwam die drang tot stemmen volgens een strenge partij discipline vandaan?

Natuurlijk speelde de angst mee, dat er inderdaad een objectief onderzoek zou komen met als mogelijke uitslag: het gelijk van het IP.

Met als directe consequentie het erkennen van een vorm van schuld van de Nederlandse Staat aan de Indische Gemeenschap. Uiteraard zeer onwelkom in tijden van drastische bezuinigingen. Maar minstens even ernstig zou de conclusie kunnen luiden, dat de opeenvolgende Staatssecretarissen het Parlement voortdurend en consequent incorrect hebben voorgelicht.

Onze Mark Rutte

En wie durft daar de verantwoording voor te nemen? Dus ‘politiek explosief’ materiaal!

Nu lijkt ons de huidige Minister president van het goede hout gesneden. Een leider met een persoonlijkheid, die zowel de politieke als de financiële problemen in alle eerlijkheid, redelijkheid en openheid zal weten op te ruimen.

En hij weet, dat het Indisch Platform voldoende verstandig en realistisch is om samen een serieuze poging te doen om tot een oplossing te komen, die voor alle partijen op de lange duur haalbaar en acceptabel zal zijn.

Wij noemen wel eens als lichtend voorbeeld het Engelse Parlement, dat 10 jaar geleden een royale geste maakte naar alle Oorlogsgetroffenen uit de voormalige koloniën, ter compensatie van het leed dat men had doorstaan tijdens de Japanse bezetting. Het was een bedrag van 10.000,- Engelse Ponden. Terwijl toch vlak na de oorlog het – toen straatarme – Engeland alle ambtenaren en militairen ook al hun volledige salaris en schadevergoeding had uitbetaald.

Het gebeurde als een EX GRATIA. Dat wil zeggen, dat men zich moreel verplicht voelt om een geste te maken, dat ook graag wil doen, zelfs met een vorm van verontschuldiging, zonder dat men daarmee zich juridisch aansprakelijk stelt.

Kamerbreed

Dat besluit is in alle stilte, achter de schermen voorbereid en als een waar gebaar plechtig in het parlement aangekondigd. Dat noemen wij respect en stijl voor je burgers!

Overigens is het gebruikelijk om – als het enigszins mogelijk is – te vermijden, dat politieke gevechten worden gevoerd over de ruggen van bijvoorbeeld Oorlogsgetroffenen.

Helaas is het in ons Parlement tot een door de Partijen geregisserde stemming gekomen, waarbij een duidelijke scheidslijn liep tussen de Coalitie en de Oppositie. Waarom? Het blijft het streven van het IP om met alle politieke partijen op goede voet te blijven (of weer te komen!). Onze zaak verdient en behoeft een kamerbreed draagvlak.

Er gaan geruchten, dat Marlies Veldhuijzen van Zanten moest worden gespaard. Op de avond voorafgaande aan de zitting van de Tweede Kamer vertelde zij zelf in een interview op TV aan Paul Rosenmöller, hoe haar benoeming tot Staatssecretaris tot stand was gekomen. De echtgenote van onze vicepremier, Maxime Verhagen, had een vriendin, een zekere Marlies Veldhuijzen van Zanten, die in aanmerking moest komen voor de functie van Staatssecretaris. Een week vóór de benoeming trad zij toe als partijlid van het CDA! En men moet wel blind zijn om niet te zien dat haar optreden in de Kamer tot nog toe op zijn zachtst gezegd, zeer matigjes is geweest. Wellicht was men in haar kringen bevreesd, dat zij zo'n klap van de motie van de oppositie niet zou overleven. Blijft een vermoeden.

Besluit

Wij hopen van harte, dat u weer voldoende op de hoogte bent van de feiten en achtergronden van onze strijd voor gerechtigheid. Wij zijn nog nooit zo ver geweest, wij staan op de politieke agenda. Maar wij zijn er nog lang niet!

En wij gaan door, net zo lang tot wij ons gelijk hebben gehaald. En dat wij gelijk hebben, daar bent u hopelijk ook van overtuigd. Wij gaan ons bezinnen op de verdere voortgang van het politieke spel. In ieder geval is duidelijk, dat wij uw actieve steun in de komende tijd hard nodig zullen hebben. Massale steun en veel publiciteit is wat wij nog meer nodig hebben. Meldt u dus weer aan als donateur voor het komende jaar voor uw eigen stichting of voor het IP.

**Jan de Jong,
op persoonlijke titel.**

SVJ gaat door
uw steun blijft
daarbij onmisbaar

Port Payé
Pays-Bas

FINANCIËEL JAAROVERZICHT 2010

	ING		ABN/AMRO		TOTAAL	Resultaat
	Lopend	Spaar	Lopend	Spaar	Totaal	
1/1/'10	€ 58,15	€ 6.555,01	€ 121,18	€ 76.447,40	€ 83.181,74	} + € 1.078,75
1/1/'11	€ 7,74	€ 3.613,92	€ -1,25	€ 80.640,08	€ 84.260,49	

Inkomsten - Uitgaven = € 6.823,12 - € 5.744,37 = + € 1.078,75

UITGAVEN 2010	Euro's	Donateurs equivalent (€ 35,00)	(Uitgaven 2009)	Begroting 2011
Advocaat:				De activiteiten van SVJ voor rechtsherstel worden, zoals eerder vermeld, met kracht voortgezet, maar nu in samenwerking met het Indisch Platform (IP). Jan de Jong is daar onze vertegenwoordiger en tevens lid van de overlegdelegatie in de contacten met de overheid. Het IP heeft op dit moment geen eigen financiële bronnen om de kosten die met rechtsherstel te maken hebben te bestrijden. Zij ontvangt wel subsidie voor het organiseren van vergaderingen en voor kosten van het secretariaat. Het bestuur van het IP (nu geen rechtspersoon) tracht dit jaar door omvorming naar een Stichting het mogelijk te maken om meer geldmiddelen in te zamelen. SVJ en JES zijn de enige organisaties die geld beschikbaar kunnen stellen voor de overige kosten en met name die verbonden zijn aan het overleg met de overheid, in de strijd om rechtsherstel. De beschikbare middelen en daarmee onze slagkracht en uithoudingsvermogen zijn enorm toegenomen. Wij verdelen de kosten naar rato over deze 2 organisaties.
+dagvaarding	0,00	--	(0,00)	
+info nw. 2e kamer	313,37	9	(0,00)	
+advies IP-del. ⁽¹⁾	535,61 ⁽²⁾	15	(4.670,63) ⁽²⁾	
Representatie	622,98	18	(553,37)	
Publiciteit ⁽³⁾	1.874,71 ⁽²⁾	54	(3.685,20) ⁽²⁾	
Onderzoek	74,88	2	(53,90)	
Website	243,95	7	(528,66)	
Nieuwsbrief	151,13	4	(2.726,39)	
Secretariaat	1.543,81	44	(2.811,15)	
Organisatie *	384,63	11	(1.010,72)	
TOTAAL	5.744,37	164	(16.040,02)	

* Bestuur + PR-adviseur hebben hun voor SVJ gemaakte kosten zelf betaald !!!
 (1) Deelneming SVJ aan ingestelde IP-delegatie voor besprekingen met de Overheid
 (2) Voorschot evt.. lening voor onkosten van IP- delegatie
 (3) Waaronder deelneming SVJ aan petitie 2e kamer + persverslag op 30-11-2010

INKOMSTEN 2010	Euro's	(Inkomsten 2009)
Donateurs *	4.831,11	(20.583,22)
Rente	1.992,01	(903,72) ⁽⁴⁾
TOTAAL	6.823,12	(21.486,94)

* Registraties, lijfrenten, (bijzondere) giften, sympathisanten en vergoedingen.
 (4) Rente uitbetaling 2009 pas in 2010 i.v.m. hogere rente voor 1 jaar vast.